

La tribuna

Més enllà del brogit

Arnau Bonada

Economista, president de la Xarxa Onion i vicepresident segon del CIESC

Han transcorregut amb prou feines quatre setmanes del 2026, però el volum de notícies d'alt impacte ha estat tan dens que resulta difícil no sentir-se aclaparat. Un client m'explicava l'altre dia que ha optat per viure deliberadament desinformat, ja que la constant recepció d'actualitat alarmant i tràgica, sobre la qual, a més, no té cap poder d'actuació, li produïa un estrès que el paralitzava. Ha decidit centrar-se en el negoci i en el seu cercle més proper de família i amics i, entre altres coses, no capficar-se amb l'ocurrència diària del senyor Trump.

L'apreciat Josep Rof exposava dissabte en aquestes planes com la tecnologia ens està convertint en captius de la immediatesa i com "perdem molt de temps en futilitats". Certament, estem sotmesos a tal bombardeig d'estímul a través dels dispositius digitals –ja gairebé un apèndix del nostre cos– que l'espai per a una certa pausa i reflexió és estretíssim. John Lennon, en una cançó del seu darrer àlbum, va popularitzar la frase "La vida és allò que passa mentre fas altres plans"; avui podríem actualitzar-la per "la vida és allò que passa mentre fas *scroll*".

Enmig de tot aquest bro-

git, hi ha notícies que poden passar desapercebudes. Com, per exemple, les que recollia aquest Diari en una encertadíssima pàgina de Marta Ordóñez sobre el tancament de dos comerços històrics de la ciutat: la Pastisseria Sant Marc a la Creu de Barberà i la Saba-teria Martínez a la Concòrdia. La primera és víctima de l'expansió de grans cadenes que estan uniformitzant, arreu de la província de Barcelona, el tradicional paisatge d'establiments emblemàtics del sector. La segona desapareix per l'auge de la compra en línia, una catàstrofe silenciosa dels nostres temps, que les administracions han presenciat amb una passivitat incomprensible, mentre els contenidors s'omplien de caixes de cartró somrients.

En una dècada han desaparegut a Catalunya prop d'onze mil comerços. Una xifra que, en un context de creixement poblacional, és encara més dramàtica. Sovint s'ha dit que som un país de botiguers, bé per enaltir el nostre pragmatisme i esperit emprenedor, bé per criticar una certa mirada de curta volada. El que sembla clar, i no cal remuntar-se a *L'auca del Senyor Esteve* o a la rebotiga de Pitarra, és que els comerços són part de la nostra identitat cul-

tural. Fora bo que reflexionéssim sobre com les nostres accions individuals de consum quotidià poden revertir o consolidar aquesta preocupant tendència.

Afortunadament, no tot són males notícies. Qualla Kids, la *start-up* sabadellenca especialitzada en la digitalització de centres escolars, ha estat seleccionada com una de les vuit millors empreses emergents de l'Estat per la Cambra de Comerç d'Espanya. Tinc la sort d'haver conegut personalment aquesta empresa des dels seus inicis. L'any 2022 li vam lliurar el Premi Onion Emergent i, des d'aleshores, ha anat pivotant la seva proposta de negoci per adaptar-la a les necessitats creixents del seu públic objectiu.

L'èxit del projecte em fa especial il·lusió perquè en Carles Porta, el seu CEO i fundador, va llançar-se a la piscina de l'emprenedoria, els *elevator pitches* i les rondes de finançament amb més de 50 anys. A vegades creiem, equivocadament, que una *start-up* tecnològica només pot estar liderada per joves que es mouen ràpid i trenquen coses. En Carles és la demostració empírica que l'experiència acumulada pot ser també una base solidíssima des d'on innovar i generar valor afegit.